

COSTITUZIONE DELLA REPUBBLICA ITALIANA

ANG SALIGANG-BATAS NG REPUBBLIKANG ITALYANA

Costituzione della Repubblica Italiana (*articoli 1- 54*)

a cura della Presidenza del Consiglio dei Ministri

edito dall'Istituto Poligrafico dello Stato

Si ringrazia la il Comune di Firenze per aver concesso il testo in lingua filippina.

Si ringrazia l'Ambasciata della Repubblica delle Filippine per la preziosa opera di verifica della presente traduzione.

Ang Saligang-Batas na italyano ay ang saligang kasunduan na ini-uugnay ang mamamayan sa lipunan at sa kanyang iba't ibang institusyon. Ito ay nagbunga mula sa mga kahalagahan ng demokrasya, ng "anti-fascism", ng pagtangga sa anumang uri ng totalitarismo, na sa buong Europa, ay nag-udyok sa sambayanan na kumilos laban sa mga diktatura, maging sa kabayaran ng napakalaking sakripisyo ng sariling buhay.

Ang mga alituntuning nakalahad ay kumakatawan sa pinakamahalagang sangkap ng pagkaka-isa ng ating Bayan at siyang sanggunian para sa pang-araw-araw na buhay ng bawa't mamamayan.

Ang ating pagiging mamamayan, na ipinanganak o hindi sa Italya, ay nagmumula sa isang malalim na pagkakilala ng sarili sa kabuuan ng mga karapatan at ng mga tungkuling nakasaad sa "Karta ng Republika". Ang kanyang mga saligang kahalagahan ay sumusunod sa pagpapahayag ng mga Karapatan ng tao, na sadyang ginawa ng organisasyong "United Nations" sa layuning magkaroon ng isang pamumuhay na mapayapa sa samahan ng mga bansa. Ang mga kahalagahang ito na hanggang sa ngayon ay nananatiling buo ang kanilang bisa, makalipas man ang 60 taon, at sa dahilang ito ang siyang nagtakda, sa pamamaraang nagtatagal sa panahon, ng mga patakaran sa magkasamang pamumuhay na sibil na tayong lahat ay inaanyayahang igalang.

Ito ang dahilan kung bakit mahalaga na ang Saligang-Batas ay makilala at maintindihan din ng sinumang nagnanais na maging mamamayang italyano, sa kabuuan ng mga karapatan at ng mga tungkulin. Ito ang tanging paraan upang mabuhay sa ating panlahatang Bansa at upang mabigyan-diin ang kalayaan, ang demokrasya, ang panlipunang katarungan, ang walang karahasan: ito ang apat na pangunahing simulain ng Republikang italyana.

Sa dahilang ito, ipinasya ng Gobyerno na isalin at ilathala ang mga pangunahing alituntunin at ang unang Bahagi ng Saligang-Batas sa siyam na iba't ibang wika, upang makilala ng mga pumili na manirahan sa ating Bansa, ang mga nilalaman at ang kahalagahan ng mga saligang-batas, upang kanilang maisakatuparan sa bawa't araw kasama ng diwa ng pananagutan na siyang gumagawa sa atin ng mga tunay na mamamayan.

Ang Ministro

Vannino Chiti

LA COSTITUZIONE DELLA REPUBBLICA ITALIANA

ANG KONSTITUSYON NG REPUBLIKANG ITALYANA

ANG KONSTITUSYON NG REPUBLIKA NG

ITALYA

Sa bisa ng kapangyarihan
PINUNO NG ESTADO
ng kapulungang
konstitusyon, na sa
Batas,
kaniyang pagpupulong
noong 22 Disyembre 1947
1947,
ay pinagtibay ang
Batas
Konstitusyon ng Republika
ng Italya;
Sa bisa ng XVIII
Pangwakas na Itinatadhana
ng Konstitusyon;
Ipinapahayag
Ang Konstitusyon ng
Republika ng Italya sa
sumusunod na teksto:

MGA SIMULAIN

Art. 1

Ang Italya ay isang
Demokratikong Republika,
sumibol mula sa gawa.
Ang ganap na
kapangyarihan ay angkin
kapangyarihan
ng sambayanan na kanilang
itataguyod sang-ayon at

ANG SALIGANG-BATAS NG REPUBLIKANG

ITALYANA

ANG PANSAMANTALANG

dahilan sa pagpapasiya ng
Komisyon para sa Saligang-

noong kanyang pagpupulong
noong ika-22 ng Disyembre

ay pinagtibay ang Saligang-

ng Republikang Italyana;

Dahilan sa ika-XVIII pangwakas
na kondisyon ng Saligang-Batas;

IPINAPAHAYAG

ang Saligang-Batas ng
Republikang Italyana
sa sumusunod na teksto:

Ang Italya ay isang
Republikang demokratiko,
batay sa trabaho.

Angkin ng sambayanan
ang kataas-taasang

na kanyang ipinamamalas
sa mga iba't ibang uri at

hanggang sa itinatakda ng Konstitusyon.

Art. 2

Kinikilala at sinisiguro ng Republika ang karapatan ng tao na hindi dapat nilalapastangan, bilang indibidwal, at sa lipunan kung saan niya ipinapahayag ang kaniyang pagkatao at nangangailangan ng katuparan ng walang hangganang katungkulan sa pampulitikal, pang-ekonomya at panlipunan na pagkakaisa.

Art. 3

Ang lahat ng mga mamamayan ay may pantay na dignidad sa lipunan at pantay sa mata ng batas, na batas, na walang kinikilingan batay sa kasarian, lahi, wika, relihiyon, opinyon sa pulitika, pansarili at pangsosyal na kalagayan. Katungkulan ng Republika na alisin ang lahat ng mga balakid pang-ekonomya at kabuhayan pangsosyal na pag-unlad na sumasagabal sa kalayaan at kalayaan pagkapantay pantay ng mga mamamayan, humahadlang kabuuang sa pag-unlad ng tao at sa epektibong pakikibahagi ng lahat ng mga manggagawa sa mga politikal, ekonomya at sosyal na mga samahan pagbubuo sa bansa.

Art. 4

Kinikilala ng Republika ang mga karapatan ng lahat ng mga mamamayan na gawin at paunlarin ang anumang kalagayan tungo sa pagiging epektibo ng

hangganang ayon sa Saligang-Batas.

Kinikilala at pinanagutan ng Republika ang mga hindi maiaalis na karapatan ng tao, maging karapatan na pansarili o sa lipunan kung saan niya ipinapahayag ang kanyang pagkatao at hinihiling ng Republika ang katuparan ng mga tungkuling hindi maiiwasan para sa pagkaka-isang pampulitika, pang-ekonomiya at panlipunan.

Ang lahat ng mga mamamayan ay pantay-pantay ang karangalang panlipunan at pantay-pantay din sa harap ng

walang pagtatangi dahilan sa kasarian, lahi, wika, pananampalataya, palagay na pampulitika, kalagayang sarili o kalagayan sa lipunan. Katungkulan ng Republika na alisin ang lahat ng mga sagabal maging ukol sa

o sa panlipunan sapagka't ang mga ito'y hadla sa

at sa kapantayan ng mga mamamayan, at pinipigil ang

pag-unlad ng tao at ang mabisang pakikibahagi ng lahat ng mga manggagawa sa politika, sa pangkabuhayan, at sa panlipunang

ng bansa.

Kinikilala ng Republika sa lahat ng mga mamamayan ang karapatan sa trabaho at itinataguyod niya ang mga kalagayan na nagbibigay-daan sa mabisang katuparan ng

mga karapatang ito.
Bawat mamamayan ay may katungkulan, batay sa kaniyang kakayahan at at indibidwal na pagpipili, na gampanan ang isang gawain o katungkulan na materyal makapag-aangat sa materyal at spiritual na pagunlad ng lipunan.

Art. 5

Ang Republika, na nagiisa Republika, at hindi nahahati, ay kinikilala at isinusulong ang kalayaan sa mga lokal na pamahalaan;

isinasagawa sa mga iyon ang mga serbisyong pinakamalawak nanggagaling sa estado nang may ganap na desentralisasyon sa patakaran pamamahala; ibabatay ang mga prinsipyo at pamamaraan ng kaniyang batas ayon sa mga hinihingi ng awtonomya ay desentralisasyon.

Art. 6

Ipinagsasanggalang ng Republika ang mga wikang minorya sa pamamagitan ng mga wastong kaparaanan.

Art. 7

Ang estado at ang simbahan ay may kasarinlan at kalayaan kalayaan batay sa sariling niyang tagubilin. Ginagabayan ng Kasunduan Lateran (Lateran Treaty) ang kanilang relasyon. Ang mga pagbabago sa kasunduan na sinangayunan ng pareho ay di na

karapatang ito.

Ang bawa't mamamayan ay may katungkulang gampanin, ayon sa mga sariling kakayahan

batay sa sariling pagpipili, ang isang gawain o tungkulin para sa pagpapa-unlad na

at espirituwal ng lipunan.

Kinikilala at itinataguyod ng

na iisa at di-mahahati, ang mga pagsasariling pamahalaang lokal; sa pamamagitan ng mga serbisyong nagmumula sa Estado, isinasagawa niya ang

na desentralisasyon sa pamamahala; Ibinabagay niya ang mga

at mga pamamalakad ng kanyang pagbabatas sa mga kinakailangan para sa pagsasarili at sa desentralisasyon.

Ipinagsasanggalang ng Republika ang mga wikang minorya sa pamamagitan ng mga sadyang tuntunin.

Ang Estado at ang Simbahang Katoliko ay may kanya-kanyang kasarinlan at

batay sa sariling patakaran. Pinapangasiwaan ng Tratado ng Lateran ang kanilang pakikipag-ugnayan. Ang anumang pagbabago sa Tratado na sinang-ayunan ng pareho ay hindi na

nangangailangan ng paraan para sa pagbabago ng ayon sa konstitusyon.

Art. 8

Lahat ng grupong pangrelihiyon ay pantay-pantay ayon sa batas.

Lahat ng grupong pangrelihiyon bukod sa katoliko ay may karapatan na magbuo ng kanilang sariling batas na hindi magiging lihis sa batas ng Italya.

Ang kanilang relasyon sa sa

Estado ay ginagabayan ng pinangangasiwaan ng batas na napagkasunduan napagkasunduan ng kanilang mga kinatawan.

Art. 9

Isinusulong ng Republika ang pag-unlad ng kultura at mga siyentipiko at teknikong pagsasaliksik.

Pinangangalagaan ng Estado ang mga tanawin at mga makasaysayan at artistikong pamana na pagaari ng bansa.

Art.10

Ang mga batas ng Italya ay umaayon sa nilalaman ng batas pang-internasyunal na kinikilala ng lahat. Ang makatarungang katayuan ng mga dayuhan ay isinasaayos ng batas internasyonal, alinsunod sa mga itinatadhana at mga kasunduan sa batas panginternasyunal. Ang isang dayuhan na pinagkaitan ng kaniyang kalayaang sariling bansa ng demokratikong kalayaan na ibinibigay ng Konstitusyon

kailangang idaan sa mga palakad para sa pagbabago

Saligang-batas.

Sa harapan ng batas, pantay-pantay na malaya ang lahat ng mga iba't ibang pananampalataya. Ang mga pananampalatayang kakaiba sa Katoliko ay may karapatang magbuo ng grupo ayon sa sariling batas hanggang ang mga ito'y hindi lihis sa batas

Italya.

Ang kanilang pakikipag-ugnayan

Estado ay

batas, batay sa mga

ng kanilang mga kinatawan.

Itinataguyod ng Republika ang pag-unlad ng kalinangan at ng mga pagsasaliksik pang-agham at tekniko. Pinangangalagaan ng Republika ang mga tanawin, at ang pamanang makasaysayan at maka-sining ng Bansa.

Ang mga batas ng Italya ay umaayon sa mga batas na pandaigdig na kinikilala ng karamihan. Pinamamahalaan ng batas, ayon sa mga patakaran at mga kasunduang

ang katayuan ng dayuhan sa harap ng batas.

Ang sinumang dayuhang ipinagkait sa sariling bansa ng

demokratiko na pinapanagutan ng Saligang-Batas ng Italya, ay may karapatan sa asilo at

ng Italya ay may karapatan
Republika
na mapagkalooban ng
asylum sa teritoryo ng
Republika, na dapat ay
umaayon sa mga
kundisyong itinatag ng
batas.

Ang deportasyon o
pagpapatapon ng isang
dayuhan sa kadahilanan ng
pulitikal na paglabag ay
hindi pinapayagan.
ay hindi maaari.

Art. 11

Itinatakwil ng bansang
Italya ang digmaan bilang
kasangkapan sa pagsalakay
upang ipaglaban ang
kalayaan ng ibang tao at
bilang paraan sa paglutas sa
mga internasyunal na
pagtatalo; pinapahintulutan
Estado,
nito, sa kundisyon ng
pagkapantay pantay sa
ibang mga estado, sa mga
limitasyon ng kalayaan na
mahalaga upang masiguro
ang kapayapaan at
katarungan sa pagitan ng
mga bansa; itinataguyod
nito at pinapasigla ang mga
bansang may ganitong
layunin.

Art. 12

Ang bandila ng
Republika ay may tatlong
kulay: berde, puti at pula,
na tatlong kulay na
pinatayong magkakatabi na
may mga magkakaparehong
sukat.

Unang Parte

**Mga karapatan at
tungkulin ng mga
mamamayan**

Titolo I

**Mga karapatan ng mga
mamamayan sa pakikipag-ugnayang sibil**

Art.13

Ang kalayaang pansarili

sa pananatili sa teritoryo ng

ayon sa mga itiniyak na batayan
ng batas.

Ang isang dayuhan ay
hindi maaaring pabalikin
sa sariling bansa
dahilan lamang sa
isang paglabag
na pampulitika.

Itinatakwil ng Italya
ang digmaan bilang paraan
ng pagsalakay laban sa
kalayaan ng ibang mga bansa
o bilang paraan sa paglutas
ng mga suliraning internasyonal.
Pinapahintulutan ng Italya,
katulad ng mga iba't ibang

at sa loob ng mga kailangang
limitasyon sa paggalang ng
malayang kapangyarihan,
ang isang pamamahalang
tinitiyak ang kapayapaan
at katarungan sa
iba't ibang bansa.
Itinataguyod at tinutulungan
din ng Italya ang mga samahang
internasyonal na gayundin
ang mga layunin.

Ang watawat ng
Republika ay binubuo
ng kilalang tatlong kulay
ng Italya: berde, puti at pula
na nakahanay na patayo at
magkapare-pareho
ang sukat.

Ang kalayaang pansarili

ay hindi nilalabag.
Sa kahit anupamang kaparaanan, walang pagpipigil, pagsusuri o paghalughog ang pinahihintulutan, o kahit iba pang pagtatakda sa kalayaang pansarili maliban lamang kung may warrant na nagsasaad ng mga kadahilanan mula sa hukuman o maykapangyarihan at ito ay tanging sa mga pangyayari at pamamaraang itinakda ng batas.

Sa mga bukod tanging pangyayari dahil sa pangangailangan, na dapat tumutugma sa isinasaad ng batas, ang mga pulis o maykapangyarihan ay maaaring magtakda ng mga pansamantalang kaparaanan, na kinakailangang maipagbigay alam sa loob ng apatnaput walong oras sa mga awtoridad ng hukuman at kung ang mga kaparaanang ito ay hindi napagtibay ng mga nasabing awtoridad sa sumusunod na apatnaput walong oras, ang mga ito ay mawawalan ng bisa at saysay.

Lahat ng uri ng mga mararahas na gawain sa pisikal at moral laban sa isang tao na napasailalim sa kakulangan ng kalayaan ay pinaparusahan.

Itinatatag ng batas ang pinakamahabang panahon panahon ng prebentibong pagdedetini.

Art. 14

Ang tahanan ay hindi nilalabag.
Ang mga pagsisiyasat o

ay hindi maiaalis.
Hindi maaaring tanggapin ang anumang uri ng pagpipigil, pagsusuri o pagkapat ng tao maliban lamang sa harap ng isang utos ng hukuman o sa ibang mga pangyayari at pamamaraang itinakda ng batas.

Sa mga bukod-tanging pangyayari ng pangangailangan o kagipitan, na maliwanag na sakop ng batas, ang mga namamahala ng katiwasayan sa lipunan ay maaaring magtakda ng mga pansamantalang patakaran na kailangang maipagbigay-alam sa loob ng apatnaput-walong oras sa mga taga-pamahala ng batas at kung hindi nila mapagpatibay sa loob ng mga sumusunod na apatnaput-walong oras ang mga ito ay mawawalan ng bisa at saysay.

Pinaparusahan ang baw't karahasan, maging sa katawan at sa moral, sa mga taong ipinagkabit ang kalayaan.

Itinitiyak ng batas ang pinakamahabang

sa pagkabilanggong pansawata.

Ang karapatan sa tirahan ay hindi maiaalis.
Hindi maaaring isagawa

pagsasaliksik o pagsamsam ay hindi maaaring isagawa maliban sa mga pangyayari o pamamaraan na itinakda itinakda

ng batas na dapat ay tumutugma sa mga itinakdang kaseguruhan upang mapangalagaan ang kalayaang pansarili.

Ang mga pagkontrol at pagsisiyasat para sa kalusugan at kaligtasan ng publiko o para sa mga hangaring pang ekonomya at pampinansiyal ay isinasagawa sa pamamagitan ng itinanging mga batas.

Art. 15

Ang kalayaan at pagiging lihim ng korispondensa at iba pang uri o paraan ng komunikasyon ay hindi nilalabag.

Ang itinatakda sa nauna ay maaaring hindi masunod sa pamamagitan lamang ng warrant na nagbibigay ng mga kadahilanan na inisyu ng isang awtoridad ng hukuman na may kaseguruhang itinatag ng batas.

Art. 16

Ang lahat ng mga mamamayan ay may kalayaang magbiyahe o manatili ng ilang araw saan mang parte ng pambansang teritoryo, maliban lamang pagpipigil

sa ilang mga limitasyon na batas

itinakda ng batas para sa kalusugan at kaligtasan.

Ang mga rason na may kinalaman sa pulitika ay hindi maaaring gamiting limitasyon.

Ang lahat ng mga

ang pagsisiyasat, paghalughog o pagsamsam sa tirahan maliban sa mga pangyayari o pamamaraan na

ng batas ayon sa mga pananagutan para sa pangangalaga ng kalayaang pansarili.

Ang mga pagpapatunay at pagsisiyasat dahilan sa kalusugan at sa kaligtasan ng sambayanan o dahilan sa mga hangaring pang-kabuhayan o pang-buwis ay pinangangasiwaan ng mga sadyang batas.

Ang karapatan sa kalayaan at sa kalihiman ng mga kasulatan at iba't ibang paraan ng pagbatid-balita ay hindi maiaalis. Ang pagpipigil ng karapatang ito ay maaari lamang sa pamamagitan ng isang kasulatan mula sa mga namamahala sa batas batay lagi sa mga pananagot na itinakda ng batas.

Ang bawa't mamamayan ay mayroong karapatan na makapaglibot at manatili ng malaya sa anumang bahagi ng pambansang teritoryo, maliban lamang sa mga

na itinakda ng pangkalahatang

dahilan sa kalusugan at sa kaligtasan ng sambayanan. Hindi maaaring tanggapin ang anumang pagpipigil dahilan sa politika.

Ang bawa't mamamayan

mamamayan ay malayang iwanan at muling pasukan ang teritoryo ng Republika, kinakailangan lamang na ang mga katungkulan ayon sa batas ay naisasakaturan.

Art. 17

Ang mga mamamayan ay may karapatang magpulong ng matahimik at walang armas.

Walang kinakailangang paunang paunawa para sa mga pagpupulong kahit na sa mga lugar na bukas sa publiko.

Ang mga pagpupulong sa mga lugar na pampubliko ay kinakailangang ipaalam muna sa mga kinauukulan, na maaaring hindi magbigay ng kapahintulutan sa motibong pangseguridad at pampublikong kaligtasan.

Art. 18

Ang mga mamamayan ay may karapatang magbuo ng mga asosasyon ng malaya at walang legal na pahintulot, na ang layunin ay hindi dapat lumabag sa kahit isa sa mga batas penal kriminal.

Ang mga lihim na asosasyon at mga nagtataguyod ng kahit hindi tuwiran, ng mga makapulitikang layunin sa pamamagitan ng mga organisasyong militar ay ipinagbabawal ng batas.

Art. 19

Ang lahat ay may karapatan sa malayang pagpapahayag ng kanilang relihiyosong paniniwala sa kahit na anong anyo, indibidwal o kasangkot, ikalat ito o isagawa sa isang pribado o publikong kulto,

ay mayroong karapatan na lumabas sa teritoryo ng Republika at makapasok na muli, maliban lamang kung kakaiba sa utos ng batas.

Ang mga mamamayan ay may karapatang magpulong ng matahimik at ng walang armas.

Hindi kinakailangan ang isang paunang paghiling para sa pagpupulong maging

sa mga lugar na bukas sa publiko.

Kailangang humingi ng pa-unang pagpapa-alam sa mga namamahala para sa mga pagpupulong sa mga lugar na pampubliko kung saan maaaring ipagbawal dahil sa isang ipinagpatunay na problema laban sa kaligtasan ng sambayanan.

Ang mga mamamayan ay may karapatan sa malayang pagbubuo ng mga samahan na walang kailangang pahintulot, at sa layunin na hindi labag sa mga batas na

patungkol sa bawa't isang tao.

Ipinagbabawal ang mga samahang lihim gayunman ang mga samahang nagtataguyod, kahit na kataon lamang, sa mga layuning pampulitika sa pamamagitan ng mga kapisanang pang-militar.

Ang lahat ay may karapatan sa malayang pagpapahayag ng sariling pananampalataya maging sa anumang anyo, maging sa mag-isa o sa may-kasangkot, maging ang pagpapalaganap

na kinakailangang ang mga ritwal ay hindi lumabag sa moralidad.

kabutihang-asal.

Art. 20

Ang pagiging eklesyastikal at ang layunin ng relihiyon o pagsamba ng pagsamba isang asosasyon o institusyon ay maaaring dahilan hindi magiging dahilan ng harap mga limitasyon ng batas, o buwis ng pagtatakda ng bayad sa samahan, kaniyang pagkabuo, legal na kakayahan at sa kahit anupaman sa kaniyang mga gawain.

Art. 21

May karapatan ang lahat sa malayang pagpapahayag ng kaniyang kaisipan sa pamamagitan ng pagsalita, pagsulat o iba pang paraan ng komunikasyon. Ang pahayagan ay hindi pwedeng sumailalim sa awtorisasyon at sensura

Pinapayagan lamang ang pagsasara ng pahayagan kung mayroon detalying warrant mula sa pinuno ng hukuman na nagpapakita ng mga paglabag sa batas na may kaugnayan sa pamamamahayag, o kaya ay kung mayroon tinutukoy na nananagot sa paglabag batas mismo sa mga pobisyon itinatagda ng batas. Kung sa pagkakataon na kailangan ang mabilis at ang pamamagitan ng pinuno ng hukuman ay

at ang pagsamba sa kulto maging mag-isa o lantaran, hangga't ang uri ng pagsamba ay hindi lumalabag sa

Ang pagiging pansimbahan at ang layunin ng pananampalataya o

ng isang samahan o institusyon ay hindi maaaring maging

ng natatanging pagtingin sa

ng batas o sa pagbawas ng

dahilan sa uri ng kanyang

sa kanyang katangiang legal at sa lahat ng uri ng kanyang gawain.

Ang lahat ay may karapatan sa malayang pagpapahayag ng sariling kaisipan sa pamamagitan ng pagsalita, pagsulat o iba pang paraan ng komunikasyon.

Ang pahayagan ay hindi maaaring mapasa-ilalim sa anumang kapangyarihan o sensura.

Sa pamamagitan lamang ng isang kasulatan ng mga namamahala sa batas

ay maaaring samsamin

ang pahayagan dahilan sa isang krimen na labag sa isang batas na maliwanag na ini-uutos ang pag-samsam, o dahilan sa paglabag

sa mga tuntunin na ang

ang tumutukoy sa pagkilala ng mga may pananagutan.

Sa mga pagkakataong ito, kapag kailangang-kailangan at hindi maaaring marating ang isang mabilis na pagkilos

hindi possible, pwedeng batas, samsamin ng mga pinuno ng mga pulis ang naturang pahayagan, at daglian niya madaliang at di dapat na lumampas ng dalawampu't-apat na oras upang magbigay ng ulat sa oras kailangang isagawa kaagad pinuno ng hukuman. Kung hindi pinagtibay ng huli ang nangyari, ibig sabihin nito ay dapat na ibalik ang mga nasamsam at ang nanganap ay walang bisa. Pwedeng itatag ng batas sa pamamagitan ng pangkalahatang probisyon na maipakita kung saan nagmumula ang kaniyang pinansya. Ang mga lathalain nakasulat, mga palabas at naka-display na labag sa moralidad ay malaswa ipinagbabawal. Magtatakda ng batas ang batas ng tamang paraan para maiwasan at mahinto ang lahat ng paglabag.

Art. 22

Walang sinumang mamamayan ang maaaring pagkaitan, sa pulitikal na pampulitika, kadahilanan, ng kaniyang legal na karapatan, pagkamamamayan at pangalan.

Art. 23

Walang anumang serbisyo o obligasyon ang aaring ipataw sa anumang bagay na personal man o pamana maliban lamang kung ito ay itinakda ng batas.

Art. 24

Bawat isa ay may karapatan na gumawa ng

mula sa mga namamahala sa ang pag-samsam ng pahayagan ay maaring gawin ng mga pulis ng hukuman kasabay ng isang

balitang-sakdal sa mga namamahala sa katarungan sa loob ng dalawampu't-apat na pagkatapos ng pagsamsam. Kapag ito'y hindi tiniyak sa mga sumusunod na dalawampu't-apat na oras, ang pagsamsam ay mawawalang bisa at saysay.

Maaaring itatag ng batas, sa pamamagitan ng pangkalahatang mga patakaran, na ang mga pinagmumulan ng pera ng mga lathalian ay kailangang paalamin. Ipinagbabawal ang mga pahayagan, mga palabas at ang lahat ng ibang pagpapahayag na

o labag sa moralidad. Itinakda

ang mga naayong alintuntunin sa pag-iwas at pagpigil ng paglabag.

Walang sinumang mamamayan ang maaaring pagkaitan, sa dahilan na

ng kanyang karapatan sa harap ng batas, sa kanyang pagkamamamayan at sa sariling pangalan.

Hindi maaaring ipilit ang anumang pagtrabaho maging pansarili o pangkabuhayan maliban lamang kung itinakda ng batas.

Ang lahat ay may karapatan na iharap sa batas

legal na hakbang upang maipagsanggalang ang karapatan at lehitimong interes.

Ang karapatan sa pagkakaroon ng tagapagtanggol o depensa ay hindi dapat labagin sa kahit aling bahagi o oras ng paglilitis.

Ang mga maralita ay binibigyan ng katiyakan, sa pamamagitan ng mga angkop na institusyon, ng kakayahan sa pagkilos at pagdepensa sa harap ng lahat ng lebel ng hukuman.

Ang batas ang nagtatakda ng mga kundisyon at pamamaraan para sa pagwawasto ng mga pagkakamali sa hukuman.

Art. 25

Walang sinuman ang maaaring tanggalan ng hatol na likas na ipinataw ng batas.

Walang sinuman ang maaaring parusahan maliban lamang kung ang pagpaparusa ay umaayon sa batas na pinagtibay bago nangyari ang pagkakasala.

Walang sinuman ang maaaring mapasailalim sa proteksiyong pangseguridad maliban lamang sa mga kaso na itinakda ng batas.

Art. 26

Ang pagpapatapon ng isang mamamayan sa labas ng bansa ay pinapayagan lamang sa mga kaso na mahayagang itinatakda ng mga internasyunal na kasunduan.

Sa kahit anumang pagpapatapon dahil sa pagkakasalang may tanggapin

ang anumang sakdal upang maipagtanggol ang sariling mga karapatan at mga interes ayon sa batas.

Ang karapatang maipagtanggol ang sarili ay hindi maiaalis maging sa anumang uri o bahagi ng paglilitis.

Tinitiyak sa mga maralita, sa pamamagitan ng mga sadyang institusyon, ang mga paraan upang makakilos at maipagtanggol ang sarili sa harapan ng anumang uri ng paghahatol. Itinatakda ng batas ang mga batayan at mga paraan upang mawasto ang anumang kamalian ng hukuman.

Walang sinuman ang maaaring tanggalin sa paglilitis ng likas na hukom na itinakda ng batas.

Walang sinuman ang maaaring parusahan maliban lamang kung ito ay alinsunod sa batas na pinagtibay bago mangyari ang pagkakasala.

Walang sinuman ang maaaring pigilin dahil sa pagtatanggol sa katiwasayan maliban lamang sa mga kasong itinakda ng batas.

Ang pagpapalayo mula sa bansa ng isang mamamayan ay pinapayagan lamang sa mga kasong mahayagang itinatakda ng mga kasunduang internasyonal.

Ang pagpapalayo mula sa bansa dahil sa pulitika ay hindi maaaring

kinalaman sa pulitika ay hindi pinapayagan ng batas.

Art. 27

Ang responsibilidad sa krimeng nagawa ay personal o indibidwal. Ang nasasakdal ay hindi pa maaaring ituring na nagkasala hangga't hindi napatunayan sa pamamagitan ng hatol ng hukuman.

Ang pagpaparusa ay hindi dapat sumasalungat sa makataong dignidad kundi ito ay naglalayong magkamit ng pagbabagongbuhay para sa nagkasala.

Ang parusang kamatayan ay hindi pinapayagann.

Art. 28

Ang mga opisyal at empleyado ng estado at iba pang tanggapang pampubliko ay tuwirang reponsable ayon sa batas kriminal, sibil at administratibo, sa lahat ng nagawang mga paglabag sa mga karapatan. Sa ganitong mga kaso, ang responsibilidad pang-sibil ay umaabot sa estado at sa mga tanggapang pampubliko.

Titolo II

Mga kaugnayang pangetikal at panlipunan

Art. 29

Kinikilala ng Republika ang mga karapatan ng pamilya bilang isang likas na lipunan na itinatag sa pamamagitan ng pagpapakasal. Ang kasal ay batay sa moral at legal na pagkakapantay ng magasawa na napapaloob sa mga limitasyong inilatag ng batas na nagbibigay

sa anumang pagkakataon.

Ang responsibilidad sa harap ng batas dahil sa isang pagkakasala ay personal. Ang inuusig ay hindi dapat ituring na may-sala hanggang sa tiyakang hatol.

Ang mga parusa ay hindi dapat na sumasalungat sa karangalan ng tao at ang pinarusahan ay kailangang bigyan ng pagkakataon na magbagong-buhay. Ang parusang kamatayan ay hindi maihahatol.

Ang mga pinuno at empleyado ng Estado at ng iba pang tanggapang pampamahalaan ay siyang may pananagutan, ayon sa mga batas na penal, sibil at pampamahalaan, sa kanilang mga gawain labag sa batas. Sa ganoong mga kaso, ang pananagutang sibil ay sinasakop din ng Estado at ng mga tanggapang pampamahalaan.

Ang mga pakikipag-ugnayang pang-etika at panlipunan

Kinikilala ng Republika ang mga karapatan ng pamilya bilang isang likas na lipunan na itinatag sa pamamagitan ng pagpapakasal. Ang kasal ay batay sa pagkapantay-pantay ng mag-asawa sa mga halagang moral at sa harap ng batas ayon sa itinakda ng batas upang

katiyakan sa pagkakaisa ng pamilya.

Art. 30

Katungkulan at karapatan ng mga magulang ang suportahan, turuan at pag-aralin ang kanilang mga anak, kahit iyong mga anak sa labas ng sakramento ng kasal.

Sa mga kasong walang kakayahan ang mga magulang, ang batas ay naglalaan upang maiskatuparan ang kanilang mga tungkulin.

Binibigyang katiyakan ng batas sa mga batang isinilang sa labas ng matrimonyo ang buong legal at panlipunang proteksyon na katulad ng sa mga karapatan ng mga miyembro ng lehitimong pamilya.

Ang batas ang nagtatakda ng mga patakaran at limitasyon sa pagtukoy ng pagkaninuno.

Art. 31

Ang Republika ay tumutulong sa pamamagitan ng mga pangekonomyang kaparaanan at iba pang mga paglalaan, sa pagbuo pamilya at sa pagtupad sa mga katungkulan nito na may pangunahing pagsasaalangalang

sa mga pamilya na maraming miyembro.

Pinangangalagaan ng Republika ang pagiging ina, pagiging sanggol at pagiging kabataan kung saan isinusulong nito ang mga institusyon na institusyon

kinakailangan para sa mga nasabi.

Art. 32

matiyak ang pagkakaisa ng pamilya.

Katungkulan at karapatan ng mga magulang ang sustentuhan, turuan at pag-aralin ang kanilang mga anak, maging ang mga anak sa labas.

Kung ang mga magulang ay walang kakayahan, inilaan ng batas na sila ay makalag sa kanilang mga tungkulin.

Tinitiyak ng batas sa mga anak sa labas ang lahat ng uri ng pangangalaga sa harap ng batas at ng lipunan, sang-ayon din sa mga karapatan ng mga miyembro ng tunay na pamilya.

Itinatakda ng batas ang mga patakaran at hangganan sa pagtukoy sa ama.

Tinutulungan ng Republika, sa pamamagitan ng mga tulong pangkabuhayan at iba pang paglalaan, ang pagbuo ng pamilya at ang pagtupad ng kanyang mga tungkulin, at binibigyan ng Republika ng pangunahing pagsasaalang-

alang mga malalaking pamilya.

Pinangangalagaan ng Republika ang pagiging ina, pagiging sanggol at pagiging kabataan sa pamamagitan ng pagtaguyod ng mga kinakailangang

para sa gayong layunin.

Pinangangalagaan ng Republika ang kalusugan bilang pangunahing karapatan ng isang tao at bilang kolektibong interes at tinitiyak nito ang libreng pagpapagamot para sa mga mahihirap.

Walang sinuman ang obligadong sumailalim sa isang partikular na pagpapagamot maliban lamang kung ito ay nakapasaloob sa itinatakda ng batas. Ang batas, sa pagkakataon, ilalim ng kahit anong pangyayari, ay hindi dapat lumabag sa mga limitasyong itinakda bilang respeto sa pagkatao ng isang tao.

Art. 33

Ang sining at agham ay libre at ang pagtuturo sa mga ito ay walang bayad. Inilalatag ng Republika ang mga pangkalahatang tuntunin para sa edukasyon at nagtatatag ng mga pangestadong paaralang eskwelahan ng lahat ng uri at baitang. Ang mga entidad at mga pampamahalaan pribadong tao ay may karapatang magtatag ng mga paaralan at mga institusyong pangedukasyon, nang walang ipinapataw ang Estado. Ang batas, sa kaniyang pagsasaayos ng mga karapatan at tungkulin ng mga pribadong paaralan na humihiling ng pagkakapantay pantay, ay dapat ipasiguro sa mga ito ang buong kalayaan at sa mga mag-aaral ng iskolastikong pagtrato na

Pinangangalagaan ng Republika ang kalusugan bilang pangunahing karapatan ng bawa't isang tao at para sa kabutihan ng lahat at tinitiyak nito ang libreng pagpapagamot para sa mga maralita.

Walang sinuman ang maaaring pilitin sa isang takdang pagpapagamot maliban lamang kung ito'y itinakda ng batas. Sa kahit anupamang

hindi maaaring ilabag ng batas ang mga hangganang itinakda para sa paggalang ng tao.

Ang sining at agham ay malaya at malaya rin ang pagtuturo ng mga ito. Itinatakda ng Republika ang mga tuntuning pangkalahatan sa pagtuturo at itinatatag nito ang mga

publiko sa lahat ng uri at baitang. Ang mga tanggapang

at ang mga pribado ay mayroong karapatang magtatag ng mga paaralan at ng iba pang

institusyon para sa pag-aaral hangga't ang mga ito'y hindi magiging pasanin sa Estado. Ang batas, sa pagtakda ng mga karapatan at tungkulin ng mga paaralang pribado na humihiling ng kapantayan, ay kailangan tiyakin sa mga ito, ang buong kalayaan at sa mga mag-aaral, ang isang pagtuturong katulad ng natatanggap ng mag-aaral sa mga

kapantay ng sa mga nagaaral sa mga paaralang pang-estado.

Ang mga pang-estadong pagsusulit ay itinatakda para sa mga mag-aaral upang makapasok sa iba't ibang uri at baiting ng paaralan, o sa kanilang pagtatapos at sa pagtiyak ng kanilang kakayahan sa paggamit ng propesyon. Ang mga institusyon ng mas mataas na paaralan, pamantasan mga unibersidad at mga karapatang magtakda ng kanilang mga sariling regulasyon na dapat napapaloob sa mga itinatakda ng batas ng Estado.

Art. 34

Ang mga paaralan ay bukas para sa kaninuman. Ang mababang paaralan o elementarya, na tumatagal sa di bababa ng walong taon ay sapilitan at libre. Ang mga mag-aaral na may kakayahan at karapat dapat na talino, kahit walang kakayahan sa pinansiyal ay may mga karapatang magtamo ng pinakamataas na antas ng edukasyon. Isinasakatuparan ng Republika ang nabanggit sa pamamagitan ng libreng pag-aaral o iskolarship, pamilya pagbayad sa mga pamilya at iba pang mga pagsustento, na dapat ay ipinapatupad batay sa resulta ng isang pagsusulit upang malaman ang kakayahan ng mag-aaral.

Titolo III

Mga kaugnayang pangekonomiya pangkabuhayan

Art. 35

paaralang publiko.

May itinakdang pagsusulit ang Estado para sa pagtanggap ng mga mag-aaral sa iba't ibang uri at baiting ng paaralan o para sa pagtatapos ng mga aralin at upang kilalanin ang pag-ganap ng propesyon.

Ang mga mataas na aralin sa kalinangan, ang mga

at ang mga akademya, ay may karapatang magtakda ng mga sariling patakaran sa loob ng mga hangganang itinakda ng mga batas ng Estado.

Ang mga paaralan ay bukas sa lahat. Ang mababang paaralan na tumatagal man lamang ng walong taon ay sapilitan at walang bayad. Ang mga mag-aaral na matalino at karapat-dapat, kahit na walang kaya, ay may karapatang matamo ang mga pinakamataas na antas ng pag-aaral.

Isinasakatuparan ng Republika ang karapatang ito sa pamamagitan ng pagbigay ng iskolarship, ng sustento sa

at iba pang mga uri ng pagtulong batay sa kinalabasan ng paligsahan.

Mga kaugnayang

Pinangangalagaan ng Republika ang trabaho sa lahat ng uri at pagkakagamitan. Ang Republika ay naglalaan ng mga kasanayan at mga pagpapaunlad prupesyunal para sa mga manggagawa. Isinusulong at pinapasigla ng Republika ang mga Internayunal na kasunduan na ang mga layunin ay ang ipahayag at pangasiwaan ang trabaho. Kinikilala nito ang kalayaan sa pangigingbang pagmamamandayuhan lupain sa pamamagitan ng pagsasanggalang sa mga tungkulin na itinatag ng batas para sa interes ng nakakarami, at pinangangalagaan nito ang mga manggagawang Italiano sa ibang bansa.

Art. 36

Ang mga manggagawa ay may karapatan sa sahod na karapat dapat sa uri at dami ngkanilang trabaho at sa lahat ng pagkakataon ay sapat upang matiyak na sila at ng kanilang mga pamilya ay mabuhay na malaya at may dignidad. kanyang pamilya. Ang dapat na pinakamahabang dami ng oras sa pagtatrabaho ay itinatakda ng batas. Ang mga manggagawa ay may karapatan sa araw ng pahinga sa loob ng isang lingo at bayad sa mga legal isang taon, holidays. karapatang ito

Art. 37

Ang mga

Pinangangalagaan ng Republika ang trabaho sa lahat ng uri at pagganap. Pinangangalagaan ng Republika ang kasanayan at kahusayang propesyonal ng mga manggagawa. Pinasisimulan at tinutulungan ng Republika ang mga kasunduan at samahang pandaigdig na may layuning idiin at pangasiwaan ang mga karapatan sa trabaho. Kinikilala ng Republika ang kalayaan sa

sa hangganan ng mga utos na itinakda ng batas para sa kabutihan ng maramihan at pinangangalagaan ng Republika ang trabahong italyano sa ibang bansa.

Ang manggagawa ay may karapatan sa isang sahod na nababagay sa dami at sa uri ng kanyang trabaho at gayunpaman, sa isang sahod na sapat para sa isang tiyak na pamumuhay na malaya at marangal para sa sarili at sa

Ang pinakamahabang panahon ng pagtatrabaho sa isang araw ay itinatakda ng batas. Ang manggagawa ay may karapatan sa araw ng pahinga sa loob ng isang linggo at sa ilang araw ng bakasyon sa na may sahod, at ang

ay hindi niya matatanggihan.

Ang manggagawang babae

manggagawang babae ay may karapatan sa parehong trabaho, trabaho at parehong sahod ng sa mga manggagawang lalake. Ang mga kundisyon sa trabaho ay dapat na nagbibigay sa manggagawang babae ng panahon upang pinakamahalagang isakatuparan ang kanilang mahalagang gampanin sa pamilya at siguruhin ang natatanging proteksiyon sa ina at sa anak. Itinatakda ng batas ang pinakamababang edad na karapat dapat sa sahurang trabaho. Ipinagtatanggol ng Republika ang trabaho ng mga menor de edad sa pamamagitan ng mga espesyal na probisyon at tinitiyak sa kanila na sa parehong trabaho ay may karapatan sila sa parehong sahod.

Art. 38

Ang bawat mamamayan na walang kakayahang magtrabaho at walang mapagkukunan ng ikabubuhay ay may karapatan sa tulong panlipunan at pagkukop. Ang mga manggagawa ay may karapatan na mabigyan mabigyan ng sapat na paraan para sa kanilang mga kanilang pangangailangan sa buhay, pagkakataon ng sakit, pagkaaksidente, pagkakasakit, kapansanan sinasadyang at pagtanda, at hindi kagustuhang mawalan ng

ay mayroong mga karapatang katulad, at para sa parehong

ang babae ay may karapatan sa isang sahod na katulad ng para sa mga lalaki. Ang kalagayan sa trabaho ay dapat na magpahintulot sa babae na maisakatuparan ang kanyang mga

tungkulin sa pamilya at kailangan na itiyak sa ina at sa anak ang isang natatangi at sapat na pangangalaga. Itinatakda ng batas ang pinakamababang edad para sa isang trabahong may sahod. Ipinagtatanggol ng Republika ang trabaho ng mga menor de edad sa pamamagitan ng mga natatanging patakaran at itinitiyak sa kanila, na para sa parehong trabaho, sila'y may karapatan sa isang kapantay na sahod.

Ang bawa't mamamayan na walang kakayahan sa trabaho at walang mapagkukunan ng ikabubuhay ay may karapatan sa sustento at sa tulong mula sa gobyerno. Ang mga manggagawa ay may karapatan na sila'y

at maitiyak sa kanila ang mga sapat na paraan para sa

mga pangangailangan sa

sa pagka-aksidente, sa pagkaka-sa kapansanan at sa katandaan at maging sa di-

pagkawala ng trabaho.

trabaho.

Ang mga taong may makapagtrabaho kapansanan ay may mga karapatan sa edukasyon at bokasyonal na kasanayan. trabahong

Ang mga katungkulang ibinaba ng artikulong ito ay ito, pinatotohanan at ginagawa ng mga grupo at institusyon na itinatag o tinutulungan ng Estado. Ang mga pribadong tulong ay libre.

Art. 39

Ang pagbubuo ng pangkalakalang unyon (trade union) ay libre.

Walang obligasyong maaaring ipinapataw sa mga pangkalakalang unyon maliban sa rehistrasyon sa tanggapanang mga lokal at sentral na mga tanggapan, ayon sa itinatakda ng batas. Ang isang kundisyon sa pagpaparehistro ay, ang mga batas ng pangkalakalang unyon ay dapat na umaayon sa demokratikong basehan sa internal na organisasyon. Ang mga rehistradong pangkalakalang union ay mga legal na tao. Sa batas. pamamagitan ng isang kinatawang pangkat na mga proporsyonal sa dami ng kanilang mga miyembro, sila ay maaaring pumasok sa isang kolektibong kasunduan sa paggawa na sa lahat

Ang mga taong hindi

at may kapansanan ay mayroong karapatan sa kasanayan at sa

propesyonal.

Upang maganap ang mga tungkuling itinakda sa artikulong

mayroong mga tanggapan at mga institusyon na itinatag o tinutulungan ng Estado. Pinapayagan ang pagtulung na pribado.

Pinapayagan o malaya ang pagbubuo ng samahan para sa pagtanggol ng mga karapatan ng manggagawa. Sa mga ito ay hindi

ipilit ang iba't ibang obligasyon maliban lamang sa kanilang pagrehistro sa mga

pangmunisipyo o pambansa, ayon sa mga patakaran ng bansa.

Para sa pag-rehistro, ang samahan ay kailangang mayroong konstitusyon na ang mga alintuninin ay batay sa demokrasya.

Ang mga samahang ito na nakarehistro ay may pananagutan sa harap ng

Sa pamamagitan ng isa o ilang kinatawan, ayon sa bilang ng

kasapi, maaari silang gumawa ng mga kasunduang pambansa para sa iba't ibang uri ng trabaho na siyang magkakaroon ng bisang sapilitan para

dapat ay may epekto sa kasama lahat ng tao na nalalagay sa kategorya na binabanggit sa kasunduan.

Art. 40

Ang karapatan sa kilos pang-industriya ay isinasagawa ayon sa batas mga na nangangasiwa nito.

Art. 41

Ang inisyatibong pribadong ekonomya ay libre. Ito ay hindi maaaring isagawa kung sumasalungat sa kalusugan ng publiko o sa pamamaraan na katiwasayan, maaaring makapinsala sa kaligtasan, kalayaan at dignidad ng tao. Inaalam ng batas ang wastong mga pagpapalano at pangangasiwa upang ang mga publiko at pribadong mga gawaing pangekonomya ay nabibigyan ng tamang direksiyon at koordinasyon tungo sa mga panlipunang layunin.

Art. 42

Ang pag-aari ay maaaring pampubliko o pribado. Ang mga produkto ng ekonomya ay pag-aari pangkabuhayan ng Estado, ng mga pribadong kawanihan o mga pribadong tao. Ang pribadong pag-aari ay kinikilala at ginagaransiyahan ng batas, na siyang naglalarawan ng mga kaparaanan kung paano ito natamo, napakinabangan at ang hangganan ng kaniyang kakayahan, upang masiguro ang kaniyang tungkuling

ng mga manggagawa na

sa uri ng trabahong tinutukoy sa kasunduan.

Ang karapatan sa pagwelga ay kailangan na isagawa sa loob ng

hangganang mga batas na nangangasiwa sa karapatang ito.

Malaya ang pagbukas ng kabuhayang pribado. Hindi ito maaaring isagawa na salungat sa pangangailangan ng pangkalahatan o sa paraan na makakapinsala sa

sa kalayaan o sa karangalan ng tao.

Itinitiyak ng batas ang mga nararapat na programa ng mga gawain at ang pagpipigil ng mga ito upang ang mga gawaing pangkabuhayan na publiko at pribado ay tunguhin at pagtulungan ang kabutihan ng sambayanan.

Ang pag-aari ay maaaring pampubliko o pangpribado.

Ang mga ari-ariang

ay pag-aari ng Estado, ng mga tanggapan o ng mga pribadong tao. Ang pag-aaring pribado ay kinikilala at tinitiyak ng batas na siyang nagtatakda ng mga paraan ng pagbili, ng pakinabang at ng hangganan, sa layuning matiyak ang katungkulang panlipunan ng pag-aari at gawin siyang abot-kaya ng lahat.

panlipunan at gawin itong bukas sa lahat.

Ang mga pribadong pag-aari, sa mga kasong itinakda ng batas na may nakalaang kompensasyon, pinsala, ay maaaring kuhanin ng Estado sa kadahilanan ng kalusugan ng publiko. Itinatakda ng batas ang mga patakaran at limitasyon sa lehitimo at sa testimonyang pamana at ang karapatan ng Estado sa mga usapin na may kinalaman sa pagpapamana.

Art. 43

Upang matiyak ang Pangkalahatang kapakinabangan, ang batas ay maaaring magtakda ng reserbasyon mula sa simula o ilipat ang pagmamayari sa Estado, sa mga pampublikong kawanihan o sa mga manggagawa sa komunidad, o sa mga makikinabang, ang mga negosyo, o mga gawaing may kaugnayan sa

pagbibigay ng mahahalagang serbisyo publiko, publiko o mga pinagmumulan ng enerhiya

o may monopolyang kalagayan at may katangiang ang layunin ay para sa pangkalahatang interes, sa pamamagitan ng pag-angkin at pagbayad ng danyos,.

Art. 44

Sa hangaring masiguro ang wastong paggamit ng lupa at upang ang kaugnayang panlipunan ay mapatatag, ang batas ay nagpapataw ng mga

Ang pag-aaring pribado, sa mga pagkakataong kinikilala ng batas, at maliban lamang sa isang bayad-

ay maaaring kuhanin ng Estado para sa kabutihang pangkalahatan. Itinakda ng batas ang mga patakaran at hangganan ng mga pamanang naaayon sa batas at ayon sa testamento, at gayundin ang mga karapatan ng Estado sa mga pamana.

Para sa pangkalahatang kapakinabangan, ang batas ay maaaring itabi muna o ilipat sa Estado, sa mga tanggapan ng gobyerno o sa mga samahan ng mga manggagawa o sa mga taga-gamit, sa pamamagitan ng pagkuha ng Estado at sa pagbayad-pinsala, ang ilang kumpanya o uri ng kumpanya,

na umaasa sa mga pangunahing serbisyo sa

sa mga taga-gamit, o sa mga pinagmulan ng enerhiya

o sa monopolyo at sa mayroong pangunahing pangkalahatang interes.

Upang masunod ang hangarin ng isang makatuwirang paggamit ng lupa at upang mapatatag ang isang pakikipag-ugnayang panlipunan na makatarungan, ini-uutos ng batas

obligasyon at mga balakid sa pribadong pagmamay-ari ng lupa; nagtatakda ng mga limitasyon sa pagpapalawig ng nasabi batay sa rehiyon at sona, pinapasigla at iniuutos ang pagbungkal sa lupa, paglinang ng batas malalawak na mga lupain at reorganisasyon ng mga malalawak produktibong pangkat; at nagbibigay tulong para sa maghayupan. mga maliliit at kainamanglaki maliliit at na mga ari-arian. aaring lupain. Ang batas ay naglalaan ng mga tuntunin na pabor sa mga bulubunduking lugar.

Art. 45

Kinikilala ng Republika ang gampaning panlipunan ng pagkakaisa na may pagkakatuwang at walang pansariling interes. Pinapaunlad at pinapasigla tinutulungan sila ng batas sa pamamagitan ng mga wastong pamamaraan at nababagay tinitiyak, sa pamamagitan ng tamang pagsubaybay, ang kanilang katangian at mga layunin. Ang batas ay naglalaan ng mga pamamaraan upang mapangalagaan at maitaguyod ang mga gawaing kamay o handicrafts.

Art. 46

Alinsunod sa layuning maiangat ang ekonomya at mapabuti ang paggawa na tumutugon sa mga pangangailangan ng produksiyon, kinikilala ng

ang mga tungkulin at ang mga pananagot sa pribadong pag-aari ng lupa. Itinatakda ng batas ang hangganan sa pagpapalawig nito, batay sa rehiyon at sa mga lupaing pansakahan, Tinutulungan at ini-uutos ng

ang kaunlaran ng mga lupain, at ang paglinang ng mga lupaing

at ang panibagong pag-aayos ng mga magsasaka at

Tinutulungan ng batas ang mga

ang pangkaraniwang mga pag-

Naglalaan ang batas ng mga tuntunin para sa kabutihan ng mga lugar na bulubundukin.

Kinikilala ng Republika ang gampaning panlipunan sa pagtutulungan na may katugunan at walang pansariling interes. Pinapa-unlad at

ng batas ang pagdami ng mga ito sa pamamagitan ng mga pamamaraang higit na

at tinitiyak, sa pamamagitan ng napapanahong pagsubaybay, ang kanilang katangian at mga layunin.

Nakalaan sa batas ang pangangalaga at ang pag-unlad ng mga gawaing-kamay (handicrafts).

Upang mai-angat ang katayuan ng trabaho sa pangkabuhayan at sa panlipunan bagay sa mga pangangailangan ng produksyon, kinikilala ng Republika ang karapatan

Republika ang mga karapatan ng mga manggagawa sa pakikipagtulungan, sa paraan at sa loob ng mga limitasyong itinatag ng batas, sa pamamahala ng mga negosyo.

Art. 47

Pinapasigla at iniingatan ng Republika ang mga naimpok sa kahit anong anyo; dinidisciplina, iniaakma at sinusubaybayan sinusubaybayan ang gawaing pagpapautang. Itinataguyod nito ang posibilidad para sa mga pangkalahatan inimpok tungo sa aaring pagkakaroon ng sariling bahay, sa pagmamay-ari ng mga sadya nang nalinang na mga ari-arian at pamumuhunan sa pakikipagsosyo sa mga malalaking kompanya sa bansa.

Titolo IV

Mga karapatan sa pulitika politika

Art. 48

Lahat ng mga mamamayan, lalake o babae na nasa hustong gulang ay maaaring bumoto. Ang boto ay personal at pantay, malaya at lihim. Ang pagtupad sa mga ito ay isang tungkulin bilang mamamayan. Isang batas ng Parliyamanto ang magtatakda ng mga kundisyon at paraan upang ang mga Italianong mamamayang naninirahan sa ibang bansa ay maaaring bumoto sa mga eleksiyon sa bansang Italia,

ng mga manggagawa na makipagtulungan sa pamamahala ng mga kumpanya, sa mga paraan at sa loob ng mga hangganan na itinakda ng batas.

Tinutulungan at pinangangalagaan ng Republika ang mga naimpok sa lahat ng kanyang mga uri, at sinusupil, tinutugma at

niya ang pagpapa-utang. Itinatangkilik ng Republika ang paggamit ng naimpok ng

sa pagbibili ng bahay, sa pag-

sarili ng sakahan at sa pag-aari o pakikisosyo sa mga aksiyon ng mga kumpanyang malalaki para sa produksiyon ng bansa.

Mga pakikipag-ugnayan sa

Ang lahat ng mamamayan, maging lalaki o babae, na may sapat na gulang ay maaaring bumoto.

Ang boto ay personal at pantay-pantay, malaya at lihim. Ang pagtupad sa pagboto ay isang tungkulin bilang mamamayan.

Itinakda ng batas ang mga kinakailangan

at ang mga pamamaraan ng pag-ganap ng karapatan sa pagboto ng mga

naninirahan sa ibang bansa, gayunman ang pagtiyak ng pagkabisa nito.

at tinitiyak na epektibo ang pagpapatupad nito. Para sa layuning ito, isang 'Foreign Constituency' ang bubuuin kung saan ang mga miyembro nito ay mula sa mga ibobotong miyembro ng parehong Kapulungan ng Parliyamanto. Ang bilang ng mga pwesto para sa mga posisyong ito ay itatakda ng Konstitusyon at kinakailangang sumasangayon sa ginawang batas ng Parliyamanto.

Ang karapatang bumoto ay hindi maaaring pigilin maliban lamang sa kadahilanan ng kawalan ng kakayahang pangmamamayan, o bilang resulta ng hindi na mapapawalang saysay na sentensiyang kaparusahan o sa mga kasong kawalan ng karapatang pangmoral na ayon sa itinakda ng batas.

Art. 49

Ang lahat ng mamamayan ay may karapatan na malayang sumama o sumapi sa iba't ibang klase ng partido para makaambag sa mga demokratikong pamamaraan sa pagtukoy ng mga pambansang patakaran.

Art. 50

Ang lahat ng mamamayan ay maaaring magharap ng mga petisyon sa parehong Kapulungan ng Batasan para humiling ng mga naisabatas na kaparaanan o magpahayag ng kolektibong pangangailangan.

Art. 51

Lahat ng mamamayan, anuman ang kasarian ay

Para sa layuning ito, ibinuo ang isang munisipyong nasasa-ibang bansa para sa paghalal ng Parlyamanto kung saan nakalaan ang ilang puwesto na ang bilang ay batay sa itinakda ng saligang-batas at ayon sa mga kahilingan na itinakda ng batas.

Ang karapatan sa pagboto ay hindi maaaring bigyan ng limitasyon maliban lamang dahil sa kapansanang sibil o dahil sa isang hatol na penal na hindi mababago, o sa mga kasong paglapastangan ayon sa batas.

Ang lahat ng mamamayan ay may karapatan sa malayang pagsapi sa mga partido upang makasali sa pamamaraang demokratiko sa pagtiyak ng politikang pambansa.

Ang lahat ng mamamayan ay maaaring magharap ng mga petisyon sa parehong Kapulungan ng

para humiling ng mga maisasa-batas na kaparaanan o para magpahayag ng mga pangangailangang pangkalahatan.

Ang lahat ng mamamayan, maging lalaki o babae

maaaring mahirang o mahalal sa isang pampublikong posisyon na tanggapan may pantay na panahon ng panunungkulan, ayon sa itinatakdaang kondisyon ng batas.

Maaaring payagan ng batas ang mga Italianong hindi residente ng Republika na magkaroon ng pantay na karapatan bilang mga mamamayan na makapasok sa mga pampublikong tanggapan o nahalal na posisyon. Sinuman ang mahirang na gumanap sa isang nahalal na pampublikong posisyon ay may karapatan na magkaroon ng sapat na panahon para gawin ang kanyang tungkulin at pangalagaan ang kanyang lugar na pinagtatrabahuan.

Art. 52

Ang pagtatanggol sa Amangbayan ay isang sagradong tungkulin ng bawat mamamayan. Ang serbisyong militar ay sapilitan na nakaayon sa limitasyon at paraang itinakda ng batas. Ang pagganap nito ay hindi dapat makakaapekto sa trabaho ng mamamayan o sa pagganap ng kanyang pampulitikang karapatan.

Ang mga regulasyon ng sandatahang lakas ay

ay pantay-pantay na maaaring mahirang o mahalal sa mga

ng gobyerno batay sa mga kinakailangan na itinakda ng batas.

Para sa layuning ito, tinutulungan ng Republika, sa pamamagitan ng mga sinasadyang patakaran, ang pantay-pantay na pagkakataon maging sa babae at gayunman sa lalaki.

Para sa paghirang at paghalal sa mga tanggapan ng gobyerno, ang batas ay maaaring magbigay ng parehong karapatan bilang mamamayan maging sa mga italyanong hindi na kapisan sa Republika.

Ang sinumang mahirang sa isang tungkuling pampamahalaan ay may karapatang magkaroon ng panahon na kailangan para sa pagtupad ng kanyang tungkulin at sa pananatili sa kanyang trabaho.

Ang pagtanggol sa Inang-bayan ay tungkuling banal ng bawat mamamayan. Ang serbisyong militar ay sapilitan sa loob ng mga hangganan at sa mga pamamaraang itinakda ng batas. Ang kanyang pagtupad ay hindi magiging sagabal sa puwesto ng trabaho ng mamamayan, maging sa kanyang pagganap ng mga karapatang pampulitika. Ang patakaran ng samahang sandatahan ay

nakabatay sa demokratiko demokratikong ispirito ng Republika.

Art. 53

Ang lahat ay kinakailangang magbahagi sa mga pampublikong gastusin, na dapat ay umaayon sa kanyang kakayahan.

Ang sistema ng pagbubuwis ay nakabatay sa kriterya ng progresyon.

Art. 54

Ang lahat ng mamamayan ay may tungkulin na maging tapat sa Republika at itaguyod ang Konstitusyon at mga batas.

Ang mga mamamayan kung kanino ipinagkatiwala ang mga pampublikong gawain ay may tungkuling tungkuling tuparin ang mga ito nang may disiplina at dangal at nanunumpa sa mga pangyayaring itinatakda ng batas.

(...)

Ibinigay sa Roma ngayong ng

ika- 27th Disyembre 1947

Enrico De Nicola`

COUNTERSIGNED:

Presidente ng

Kapulungang

Pangkonstitusyon ng

ng

Sanggunian ng mga

Ministro

Umberto Terracini

Alcide De Gasperi

Visaed: *Tagatago ng selyo*

Grassi

batay sa diwang

ng Republika.

Ang lahat ay

kailangan makibahagi sa gastos na pampamahalaan dahil sa kanilang kakayahang tumulong.

Ang sistema ng

pagbubuwis ay nakabatay ayon sa halaga ng pag-unlad.

Ang lahat ng

mamamayan ay may tungkulin na maging tapat sa Republika at sundin ang kanyang Saligang-batas at ang mga batas.

Ang mga mamamayan na pinagkatiwalaan ng mga katungkulang pampamahalaan ay may

tuparin ang mga ito ng

may disiplina at dangal at sa pamamagitan ng panunumpa sa mga kasong itinakda ng batas.

Ibinigay sa Roma sa araw

ika-27 ng Disyembre 1947

Enrico De Nicola

Nilagdaan din ng:

Presidente ng

Komisyon para

sa Saligang-Batas:

Umberto Terracini

Presidente

Sanggunian ng mga

Ministro

Alcide De Gasperi

Tiniyak:

